

Η Ομοσπονδία Μηχανοκίνητου Αθλητισμού προσκάλεσε τους εκπροσώ πους του Τύπου με σκοπό την ενημέρωση τους.

Η 35λεπτη εισήγηση του προέδρου, είχε τους εξής, κύριους, άξονες. Τις βολές που δέχεται η Ομοσπονδία από τις ομάδες των στεναχωρημένων, όπως τους χαρακτήρισε, το παρόν και το μέλλον του Δ.Ρ.Α. και το περίφημο delegetion, της ανάθεσης δηλαδή από την F.I.A. των αγώνων στον τόπο μας.

Ξεκινώντας από τις επιθέσεις των στεναχωρημένων τους κατέταξε σε δυο κατηγορίες. Σε εκείνους που προτιμούσαν την Λέσχη και σε εκείνους που πίστευαν ότι στην Ομοσπονδία θα είχαν μια θέση, αλλά τελικά δεν την απέκτησαν.

Μίλησε με επώνυμα, κατέθεσε γεγονότα και πρωταγωνιστές. Το ευκόλως συναγόμενο συμπέρασμα του, είναι ότι δύσκολα παλεύεις με αμοραλιστές. Διότι κατά την κρίση του μόνον αυτός ο χαρακτηρισμός χωρά για όσους πολεμούν την Ο.Μ.Α.Ε. με τόσο υποχθόνιο και ανήθικο τρόπο.

Το παράπονο αλλά και η απορία του, εστιάζεται στο ότι ποτέ κανείς από τους στεναχωρημένους δεν ζήτησε οποιαδήποτε πληροφορία και στο γεγονός πως, τελικά, ότι πράττουν δεν πλήττει την ΟΜΑΕ, αλλά αποδυναμώνει τους ίδιους τους αγώνες.

Για το Δ.Ρ.Α., για το οποίο μάλιστα η Ομοσπονδία δέχτηκε σφοδρή κριτική για την μη διοργάνωση συνέντευξης Τύπου, μας αποκάλυψε ότι μόλις μια εβδομάδα πριν την έναρξη του αποκαταστάθηκε η ηλεκτροδοσία στο χώρο του service park καθώς και άλλα σοβαρά εμπόδια που έπρεπε να αντιμετωπισθούν. Η Ο.Μ.Α.Ε. συν τοις άλλοις έπρεπε για τρίτη συνεχή χρονιά να ξοδέψει χρήματα από τα ταμεία της προκειμένου να αγοράσει απαραίτητα υλικά, που η ΕΛΠΑ αρνήθηκε για μια ακόμα φορά να παραχωρήσει.

Τα ποσά που αναφέρθηκαν, είναι 28 χιλιάδες ευρώ για το ’15, 70.000 για το ’16, και άλλα 70.000 € για το ’17. Κατατέθηκε επίσης το γεγονός ότι οργανωτικά ο αγώνας ήταν, ως συνήθως, άρτιος, ενώ το σύνολο των πληρωμάτων που συμμετείχαν δήλωσαν απολύτως ικανοποιημένα. Τέλος οι προσπάθειες για την επαναφορά του «Ακρόπολις» στο πλαίσιο του W.R.C. δεν έχουν προς το παρόν, καρποφορήσει, αλλά δεν έχουν σταματήσει.

Δυο μόλις μέρες πριν την ενημερωτική συνάντηση, έφθασε από την F.I.A., η επίσημη ανακοίνωση περί της αναθέσεως του διαβόητου sporting delegate στην Ομοσπονδία για «αόριστο χρόνο». Πέραν της αοριστίας αυτής, που μια υπόθεση είναι ότι πρόκειται για χρονικό διάστημα τριετίας – τετραετίας, το 2017 βάδισε μέχρι το μέσον του χωρίς το όποιο σαφές στοιχείο, έτσι ώστε η συνεννόηση με τον οποιοδήποτε χορηγό, για οποιαδήποτε δραστηριότητα να μην είναι δυνατή. Η αργοπορία της άφιξης της ανάθεσης, δεν χρεώνεται στην Ομοσπονδία.

Κάτι επίσης σημαντικό που εθίχθη, είναι, η πλήρης διαφοροποίηση του μότορσπορτ, απ’ όλα τα αθλήματα που εμπεριέχονται στην υπευθυνότητα της Γ.Γ.Α. Υπάρχει ένα μικρό χάος που πρέπει να αποκατασταθεί με την τάξη, έργο δύσκολο και χρονοβόρο. Ενα άλλο εμπόδιο που επίσης υπάρχει, είναι η διαχείριση των αγώνων, μέσα από το πλέγμα των δημόσιων λειτουργών σε ένα σκηνικό όπου η γραφειοκρατία κυριαρχεί και η νομολαγνεία επιβάλλεται, ενίοτε με την ασφαλή αρωγή των στεναχωρημένων.

Ακολούθησαν ερωτήσεις και στο τέλος ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας ευχαρίστησε τους εκπροσώπους του Τύπου που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση και προσήλθαν.

Αυτή ήταν η είδηση, πάμε τώρα σε μια προσωπική τοποθέτηση.

Για όσους γνώρισαν τους Ελληνικούς αγώνες την δεκαετία του '60, για όσους μεγάλωσαν με τους πρωταγωνιστές εκείνης της εποχής, για όσους συμμετείχαν καθ' οιαδήποτε έννοια σε αυτούς, η εικόνα που παρουσιάζουν σήμερα, είναι ολότελα διαφορετική. Οι Ελληνικοί αγώνες, που γνωρίσαμε, έσβησαν, όπως ξεθώριασε και η Ελλάδα των νιάτων μας. Επ' αυτού μπορούν να γραφτούν χιλιάδες χιλιάδων λέξεις. Αυτό που υπάρχει σήμερα είναι ένα

υποκατάστατο.

Αν λοιπόν υπάρχει πιθανότητα οι αγώνες να επιβιώσουν, δηλαδή να επιζήσει η ερζάτς μορφή τους έτσι όπως έχει μεταλλαχτεί στις μέρες μας, μόνον η Ομοσπονδία το μπορεί. Θαρρώ πως αν δεν το καταφέρουν αυτοί οι 11 του Δ.Σ. της, οι επτά της Ε.Π.Α. και οι υπόλοιποι λιγοστοί που συγκροτούν αυτή την προσπάθεια, δεν θα το καταφέρει κανείς.

Δεν διατηρώ φιλική σχέση με κανέναν από αυτούς, δεν είχα ποτέ οποιαδήποτε επαγγελματική εμπλοκή μαζί τους, δεν τους ζήτησα, δεν μου ζήτησαν ποτέ κάτι. Αρκετούς δεν τους ξέρω καν, ενώ η επιβίωση των αγώνων αυτοκινήτου δεν πρόκειται να μου προσφέρει τίποτα απολύτως, όσο και η πλήρης έκπτωσή τους ή το τέλος τους, δεν θα μου στερήσει οτιδήποτε. Συνεπώς, από το λόγο, μου εκ των πραγμάτων, απουσιάζει και ο παραμικρός κόκκος ιδιοτέλειας.

Με μια Ε.Λ.Π.Α. που αποτελείται μόνον από παρελθόν και χρέη και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να προσπαθεί να βάζει εμπόδια στην επικοινωνία της Ο.Μ.Α.Ε. με την F.I.A., τι περισσότερο, ή τι διαφορετικότερο θα μπορούσε να κάνει η Ομοσπονδία στις μέρες της βαθιάς και χρόνιας οικονομικής ύφεσης; Τίποτα.

Για τους επικριτές, τώρα. Υπάρχουν δυο κατηγορίες. Εκείνοι που με μια μπρι(τ)ζόλα ημερησίως, σύνολο 200 – 300 € το μήνα μετατρέπονται αυτοστιγμεί σε χειροκροτητές και οι άλλοι, οι πιο δύσκολοι, που Δευτέρα Τετάρτη Παρασκευή είναι απέναντι, ενώ Τρίτη Πέμπτη Σάββατο η Ο.Μ.Α.Ε. είναι το σπίτι τους. Εδώ δύσκολα καθαρίζεις, καθώς απαιτείται και συνταγή γιατρού. Ενδεχομένως να υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία, ανεξερεύνητη ακόμα.

Για κάτι άλλα που ετέθησαν του τύπου καλύτερη επικοινωνία και τα τοιαύτα, τι να σχολιάσω; Τι ακριβώς να «επικοινωνηθεί»; Οι αγώνες των 35 συμμετοχών που βαστούν μια ώρα και τους βλέπουν λίγες εκατοντάδες θεατών; Δηλαδή αν «επικοινωνηθούν» καλύτερα θα πληθύνουν οι συμμετοχές, θα ανέβει το επίπεδο και θα πολλαπλασιαστούν οι θεατές; Ή μήπως θα ανέβει η τιμή τους στο τηλεοπτικό χρηματιστήριο;

Για να το κλείνουμε το θέμα. Εδώ που φτάσαμε, μια χαρά το διαχειρίζεται η τρέχουσα διοίκηση της Ομοσπονδίας. Λίγα στελέχη αλλά έμπειρα, πολύ δουλειά, περισσότερα εμπόδια. Στο φινάλε όποιος έχει μια πρόταση καλύτερη ας την καταθέσει, ας την κατεβάσει που λέγαμε και παλιότερα...

gAronitis